

10 år, en återblick

Denna artikel skrevs av Inger Toreld för det extranummer av Square-Info som gavs ut den 7 november 1992 med anledning av SAASDC:s 10-årsjubileum.

Eftersom det nu är 10 år sedan SAASDC bildades finns det anledning att blicka tillbaka och tänka på hur det gick till när squaredansen började utvecklas och spridas i Sverige. I traditionell form har den dansats sedan länge i folkdanslag och gammaldansklubbar. Izzy Young heter en känd Stockholmsprofil och han är ingen vän av modern squaredans, men han har säkert hjälpt till att bana väg för den. Peter Myhr kom därefter, vilket han berättar om på annan plats i tidningen.

För vår del började det hela med att vi tillbringade 2 1/2 år i Saudi Arabiens huvudstad Riyadh, där vi arbetade för L M Ericsson. Gösta installerade telefonväxlar och jag var lärare för de svenska barnen. Vi trivdes mycket bra i landet trots hårt klimat och annorlunda kultur. På fritiden dansade vi gammaldans och spelade tennis, badminton och teater. Men sedan kom squaredans in i bilden!

Det var Ann-Chatrine och Jörgen Glimtoft som entusiastiskt talade om en amerikansk dans, **Square Dance**, som de lärt sig i Brasilien och Argentina. De lyckades få kontakt med en amerikansk squaredansklubb och på så vis kunde de få ihop material och musik på band och startade så en nybörjarkurs i februari 1980. Och därmed var vi helt sålda! Vi tyckte att detta var det roligaste vi någonsin varit med om. Den ursprungliga nybörjargruppen bestod av ca fyra squarer och vi upplevde mycket underbart tillsammans. Det mest fantastiska blev vår första festival i november 1980 med Jerry Story som caller. Att dansa utomhus i den varma, mörka, arabiska natten under en sagolik stjärnhimmel gav oss en kick som håller i sig ännu!

Vid hemkomsten i december 1980 inställde sig frågan: Finns det någon squaredansklubb i Sverige? Efterforskningar visade att det i Tyresö fanns en klubb med ca 20 medlemmar och en ledare vid namn Peter Myhr. Vi etablerade kontakt och samarbete. Våren 1981 arbetade vi intensivt på att lära oss och Tyresödansarna Mainstream och Plus. Man får därvid ha i minnet att det knappast fanns band och musik att tillgå och ännu mindre någon caller. Genom Peter Myhr och Medborgarskolan bildades klubbar i bland annat Örebro, Eskilstuna och Katrineholm. För egen del ansåg vi tiden mogen att bilda Grödinge Square Dancers under hösten 1981 och så småningom bildade hemvändande Ericssonfolk ytterligare klubbar på många håll i landet, Stockholm, Uppsala, Gävle, Karlskrona, Staffanstorps med flera platser.

Vid Ericsson Jamboree i november 1982 bildades en riksorganisation. Namnet blev "Swedish Association of American Square Dance Clubs", SAASDC. Verkställande utskottet i styrelsen bestod av Sven-Bertil Broby, Inger Toreld, Lars Rangedahl, Birgitta Bieshevel och Robert Ervenius. En tidning skulle vi naturligtvis ha och redaktör för Square-Info blev Torsten Bill.

Under sommaren 1983 höll Gösta och jag semesterkurser i squaredans under två veckor i Lofsdalen. Jag hade av besökande amerikanska och engelska caller fått en aningens insikt i vad callning är och ledde dansen mycket amatörmässigt med hjälp av bandspelare förstås. Robert Björk var en av kursdeltagarna och en kväll spexade Örebrodansarna på det klassiska sättet där herrarna klädde ut sig till damer och vice versa.

Robert callade på skoj. Jag bara gapade! Grabben var ett perfekt callerämne, sångröst, utstrålning, allt stämde. Han var bara 16 år, men från den stunden jobbade vi på att han skulle bli en av Sveriges första caller. Han övertalade även sin granne, Ingvar Pettersson och sin kusin Jack Borgström att börja calla och inte långt därefter började Stefan Sidholm och Tomas Hedberg sina callerkarriärer.

Alla dansare, caller, ledare - alla ni som lägger ner timme efter timme på planering och inspelning, lyssning och letning, tack för att ni finns, tack för att vi får roa oss och utvecklas tillsammans i den bästa av hobbies - **Square Dance!**